

Romeinen 2:1-16

Ook mensen die keurig netjes leven hebben het (geloof in het) Evangelie nodig.

Drie redenen daarvoor

Gemeente,

In 1:16-17 heeft Paulus de kern, de samenvatting opgeschreven: het Evangelie is een kracht Gods tot zaligheid. In het Evangelie van Jezus Christus openbaart God Zijn rechtvaardigheid. Namelijk: dat Hij die Zelf geeft. Dat Hij in Jezus Christus rechtvaardigheid/volmaaktheid geeft. Hij eist die van ons. Laten we zeggen een parel. En: in Jezus Christus geeft Hij die ook Zelf aan zondaren. In Jezus Christus Die de straf op de zonde droeg, Die de wet helemaal hield volkomen en volmaakt. Dat is die parel. En dat geeft God aan zondaren. En het aannemen van die parel, het geloof, is het enige middel om zalig te worden. Niemand kan zonder. Niemand.

Ook de heiden niet, de mens, die nooit van God heeft gehoord. Dat heeft Paulus aangetoond in 1:18-32. Want uit de schepping moet ieder mens God kunnen kennen. Maar dat gebeurt niet. Men dient een beeld, een boom, of een mens. Maar niet God. En daarom geeft God hen over in allerlei tegennatuurlijke en andere zonden. Daaruit blijkt Zijn toorn al. Dus ook zulke mensen hebben het Evangelie nodig en het geloof in het Evangelie.

Maar: dat geldt toch niet alle heidenen, niet alle mensen die nooit van God gehoord hebben? Er zijn toch ook niet gelovigen die een heel voorbeeldig leven leiden? Hoogstaand. Voor ieder klaarstaan. Eerlijk, hulpvaardig. Ja, zegt Paulus in 2:1-16, maar ook die hebben het Evangelie en het geloof in het Evangelie nodig.

En dan heb je ook nog mensen die het Evangelie wél gehoord hebben. Die er wel van weten. Ja, zegt Paulus in 2:17 ev, maar zonder het geloof in het Evangelie gaan ook zij toch verloren.

Vanavond dus in Romeinen 2:1-16 gaat het over mensen die keurig leven. Al geloven ze niet, omdat ze er nooit van gehoord hebben, of ze hebben er wel van gehoord, maar al geloven ze niet, ze leven voorbeeldig. Ja, zelfs zo dat zij, of wij?, er niks van moeten hebben van wat in Romeinen 1 is genoemd. Al die zonden, tegennatuurlijke, ouders die kun kind mishandelen bijv., en al die vormen van overspel, geroddel, onbetrouwbaarheid, ruziezoekers, ze hebben er een hekel aan. Al dat gedoe van vandaag de dag: zonder fatsoen, direct erop los slaan, criminaliteit, spreekkoren in stadions, ik vind het verschrikkelijk.

Zij en wij veroordelen dat. En dat kan er dan soms in niet mis te verstane bewoordingen gebeuren, Ze zijn niet goed snik vandaag de dag, ze sporen echt niet, de overheid zou ze veel harder aan moeten pakken, ze moeten ze opsluiten, ze hebben ze echt niet allemaal op een rijtje.

En zelf zal ik doen wat ik kan om ruzie te voorkomen. Als ik kan helpen zal ik niet laten, en ik doe geen vlieg kwaad, er is al oorlog genoeg in de wereld, laten wij dan proberen elkaar het leven aangenaam te maken.

Zulke mensen. U zou het kunnen zijn, of jij. Maar ook velen die niks van God en de Bijbel weten. Ja, betoogt Paulus **ook zulke mensen hebben het Evangelie nodig en het geloof in het Evangelie**, anders gaan zulke mensen voor eeuwig verloren. Zullen ze eeuwig straf lijden in de hel.

Eerste reden:

Want, want en dat zegt Paulus eigenlijk 2 keer, in vers 6 en in vers 16. Góð zal oordelen. En God oordeelt ieder naar zijn werken, vs 6, God oordeelt over de verborgen dingen der mensen, vs 16. God oordeelt anders dan wij oordelen en ook anders dan wij over onszelf oordelen. God oordeelt over de werken. Daar wordt mee bedoeld in dit verband: niet over je woorden, maar over je werken. Niet wat je zegt, over anderen, over jezelf is doorslaggevend. Maar wat je werkt, doet. Hetzij in daden, hetzij in gedachten. Dus onder werken worden je daden verstaan, maar ook je gedachten en bedoelingen en motieven.

En hoe is dat oordeel van God dan? Daar noemt Paulus 2 dingen van. Het eerste in vers 1-3 het tweede in vers 7-11. Het eerste in vers 1 tot 3. Want dat oordeel van God dat gaat als volgt: dat oordeel dat zegt en ziet: o mens, je zegt dat je die zonden van anderen verafschuwt, dat onbetrouwbare, met de ellebogen werken, erop los slaan, met een ander naar bed gaan, je zegt dat je het verschrikkelijk vindt, maar je doet het zelf ook.

Welnee, ik heb dat nog nooit gedaan. Is je eerste reactie.

Ja toch, gij doet dezelfde dingen. Ja, in andere vorm. Niet zo opvallend. Meer verborgen. In gedachten, opwellingen, begeerten. De vorm, de uiting is anders, kleiner, subtieler. Iemand kan van sneeuw een sneeuwpop en voor de deur zetten. Een ander kan 1 sneeuwvlok in de keuken hebben liggen. Een enorm verschil. Een sneeuwpop buiten of een sneeuwvlok binnen, maar: het is dezelfde samenstelling. Het is sneeuw. Iemand kan een vreselijke zonde doen, openlijk, met zijn handen, buiten de deur. Iemand kan een zonde binnen in zijn gedachten

houden, heel klein, niemand ziet het. Maar het is van dezelfde samenstelling. Het is evenzeer God opzij schuiven voor iets anders, Zijn Naam ontheiligen, je naaste haten, een ander begeren op seksueel gebied, jaloers zijn. Een grote sneeuwpop buiten voor de deur, een klein sneeuwvlokje binnen in je hart. Gij doet dezelfde dingen.

En als je anderen veroordeelt die het doen in het openbaar, dan veroordeel je dus ook jezelf. Want je doet hetzelfde. De substantie is niet anders. Het is dezelfde zonde. Een sneeuwvlok van overspel, van haat, van wrok, van afgodendienst. Als je ogen ervoor open gaan.....

Mensen die netjes leven en zeggen dat ze een hekel hebben aan al die gruwelijkheid: ook zij, ook zij hebben het Evangelie nodig en het geloof in het Evangelie. O, kom tot Christus. Want als God op de dag dat hij oordeelt al je sneeuwvlokken opleest, en opstapelt en als aanklacht indient tegen je, wie zal dan bestaan? O, kom tot Christus.

Misschien hebt u dat wel eens, of jij. Dat je met iemand praat die niet gelooft, en die tegen je zegt: ik zou niet weten wat ik voor kwaad doe. Onlangs had ik nog zo'n gesprek. Ik zou niet weten wat God op mij aan te merken zou hebben. Ik help waar ik kan, ik doe geen vlieg kwaad, ik heb een hekel aan ruzie en vloeken, wat doe ik voor kwaad? Wat zou God op mij tegen hebben? Zou het niet, onder Gods zegen, het meest kunnen aanspreken als je dan zelf eerlijk getuigenis geeft? En je zo kwetsbaar opstelt dat je zegt tegen je vriend, of buurvrouw of kennis: maar ik zou het niet durven, voor God verschijnen. Als ik bedenk hoe vaak ik in gedachten overspel heb gepleegd, mensen heb benadeeld, jaloers geweest ben, als ik zonder Jezus voor God zou moeten verschijnen, ik zou wanhopig worden, ik zou het nooit durven, ik zou niet weten waar ik het zou moeten zoeken. Getuig maar.

Gingen onze ogen daarvoor open? Of zijn wij als de farizeeër, die niet verder komt dan te danken dat ik niet zo ben als die en die en die. Die neerkijkt op anderen, die zichzelf verheft boven anderen. Die geen genade nodig heeft al belijdt hij met de lippen van wel. Maar wie zich boven anderen verheft, heeft geen Zaligmaker nodig.

De tweede reden:

Dan in vers 7-11 het tweede element hoe God oordeelt. God zal het eeuwige leven geven aan hen die met volharding in goeddoen heerlijkheid en eer en onverderfelijkheid zoeken. Vers 7 en 10. En Hij zal toorn vergelden aan hen die twistgierig zijn en het kwade werken. Dus hoe oordeelt God? Of ik heerlijkheid, eer en onverderfelijkheid zoek.

Heerlijkheid: dat is een woord dat het wezen van God aangeeft. Gods heerlijkheid heeft de Bijbel het vaak over. Gods volmaaktheid, Gods heiligheid.

Eer: dat betekent zoveel als: de goedkeuring van God krijgen. God willen behagen. God willen dienen en grootmaken.

Onverderfelijkheid: dat is wat eeuwig blijft. Vrede zegt vers 10. Gods orde. Dat alle sop de plek staat die God beschikt heeft zodat Zijn Naam wordt geheiligd, Zijn rijk kome.

Daarnaar oordeelt God. Dat ziet er niet alleen op wat ik doe, maar vooral hoe ik het doe, met welke bedoeling ik het doe. Doe ik het, mijn buurvrouw helpen, mijn werk goed afleveren, mijn geld in de collecte zak doen, de Psalmen zingen, doe ik dat omdat het me gaat erom dat mensen in mij iets van God mogen zien, dat ik God behagen mag, dat ik Gods Naam en eer mag helpen bevorderen? Daarna oordeelt God. Is dat de bedoeling van je doen en laten? Dat is dat verborgene van vs 16 waarover God oordeelt. Dat ziet een ander niet, die ziet alleen wat ik doe, maar God ziet en proeft waarom ik het doe.

Als ik keurig leef, heel sociaal ben, maar ik ken God niet, omdat ik nooit van Hem gehoord heb, of als ik wel van Hem gehoord heb, dan is dit nooit te vinden in mijn hart, in mijn bedoelingen. Er verscheen ooit een boekje: je kunt zonder geloof toch een goed mens zijn? Je kunt zonder geloof toch een goed mens zijn. Nou, je kunt zonder geloof een ander helpen, vriendelijk zijn. Je kunt zonder geloof een nuttig mens zijn, Al is dat ook beperkt, want nut voor zijn ziel en zaligheid zal ik hem niet geven. Maar zonder geloof kun je geen goed mens zijn, goed voor God, zoals God het heeft bedoeld.

Want stel je voor dat je als man alles doet voor je vrouw: stofzuigen, afwassen, auto schoonmaken, bloemen water geven noem maar op. Maar: je houdt niet van haar, je denkt meer aan een ander dan aan haar. Zou je vrouw daar gelukkig mee zijn? Je voelt aan: dat is maar niet een detail, dat is het wezen dat ontbreekt. Zou God daar gelukkig mee zijn: je doet van alles en nog veel meer, maar je hebt Hem niet lief, je zoekt Zijn eer niet, Zijn lof, Zijn heerlijkheid? Dan zondig ik alleen maar. Zondigen: je doel missen. Het doel om God te verheerlijken in mijn leven. Dat mis ik!

Mensen die keurig netjes leven, behulpzaam zijn en vrijgevig, zij hebben het Evangelie van Jezus Christus nodig en het geloof in dat Evangelie. Want alles is schuld, is zonde. Heeft geen hart, mist het doel. Mijn leven is één zondebestaan. En hoe zou ik ooit kunnen gaan verlangen om Gods eer en heerlijkheid en Naam te zoeken, als ik Jezus niet ken? Hoe zou ik zonder geloof in Jezus Christus ooit kunnen gaan leven met de bedoeling om God te eren en Zijn heerlijkheid te zoeken? O, kom tot Christus. Al leef je keurig en nuttig voor mensen en de samenleving in een heleboel opzichten: kom tot Christus!

Want God ziet en proeft of wat je doet, of dat is met de bedoeling om Hem te eren en te laten verheerlijken. Of dat het is, vers 8 en 9 als iemand die twistgierig is. Dat woord betekent eigenlijk, en dan wordt de tegentelling duidelijk: iemand die iets doet voor loon. Die iets doet om zelf wat mee te krijgen. Iemand die zelfzuchtig is. Zo iemand is ook makkelijk in twist en ruzie. Iemand die iets voor zichzelf zoekt. Gemak, voordeel. Financieel of materieel. Of iemand die iets zoekt voor zichzelf in de zin van eer en roem en bewondering. Of iemand die iets doet om zijn zaligheid te zoeken, om voor God er beter voor komen te staan. Iemand die iets doet, maar voor zichzelf, niet voor God en Zijn eer en heerlijkheid. Zo ben ik van nature. Gingen onze ogen daarvoor open? Zo'n mens ben ik. Zelfzoeker, zoeker van eigen voordeel, eer, goed gevoel, of desnoods zaligheid.

Dan zegt vers 12. Als het dus zo ervoor staat, dat zonde ten eerste ook de sneeuwvlok is in je gedachten en opwellingen, en ten tweede dat zonde is dat ik niet zoek de eer en heerlijkheid van God. Dan betekent dat iedereen die zonder wet gezondigd heeft, dus zonder dat hij de wet kende, zonder dat hij wist van de Bijbel, die zal zonder wet veroordeeld worden. En wie gezondigd heeft onder de wet, dus terwijl hij wist van de wet, en bekend was met de Bijbel, die zal door de wet veroordeeld worden. Want en dat is vers 13-15 als tussenzin: want de heidenen doen het soms nog beter, soms leven mensen die niet van de Bijbel weten nog nuttiger dan mensen die wel van de Bijbel weten, want door hun geweten en plichtsbesef doen zij nog heel wat nuttige dingen.

Maar hoe dan ook zonder wet of onder de wet, of je nu wist van de Bijbel en de tien geboden of niet, vers 16 God zal oordelen over de verborgen dingen der mensen. De sneeuwvlokken in je gedachten en je motieven van je hart. Hij zal oordelen. En dan bestaat niemand voor God. Hoe keurig en netjes en nuttig je ook leefde. Maar....er staat wat bij: Hij zal oordelen door Jezus Christus. Want waar gaat het om in dat oordeel? Of ik Hem ken. Of Hij mij kent. Of Jezus mij herkent van eerder. Of Jezus je herkent: o ja, jou heb ik eerder gezien, aan Mijn voeten. Smekend om genade. Ik heb je gezien aan Mijn voeten. Smekend om Mijn bloed dat schuld wegneemt, om Mijn bloed dat kracht doet in je hart tot bekering en vernieuwing. En dat is niet bij één keer gebleven, je kwam steeds weer terug, steeds meer terug. Ik ken je, ik herken je. Daar gaat het om! Of herkent Hij u niet? Als de engelen u voor Hem stellen in het oordeel? En Hij moet zeggen: U zie ik voor het eerst hier voor Mij. Ik ken u niet. Ja, maar, ja maar, ik had een hekel aan brutaliteit en geweld, ik heb zoveel mensen geholpen en zoveel nut verspreid, vraag maar aan die en die. Ik ken u niet! Gaat weg van Mij gij werkers der ongerechtigheid. O kom nu, kom nu tot Christus. U hebt Hem nodig.

Kent Hij mij? Ken ik Hem. En je werken verraden het. Als er in mijn leven iets kwam dat verlangde God te eren en Hem te laten verheerlijken. Dat bewijst dat ik Jezus heb leren kennen. Mijn werken zullen het verraden: dat is iemand die in Jezus geloofde.

De derde reden:

En zonder dat: is het oordeel over ieder. En u staan nog open vers 3-5. Daar sluiten we mee af. Want iemand kan tegenwerpen: dat Gods oordeel gaat over ieder, ook die netjes leefde en een hekel had aan die gruwelijke vuilspuiterij. Daar merk ik niets van. Ik leef met plezier. Mijn leven gaat goed. Ik heb een mooi leven. Veel mooie dingen. Ik kom niets tekort behalve dankbaarheid. En ik word door God ook niet overgegeven, zoals die mensen in Romeinen 1, aan allerlei gruwelijke zonden. Dat God op mij toorn, daar merk ik niets van. Laat ik eerlijk zeggen: ik kan me dat niet voorstellen. Ik voel daar helemaal niets van. Ik maak me dan ook eigenlijk helemaal geen zorgen. En als je leven goed gaat en als je leven mag en kunt zoals je een beetje graag wilt, hoe makkelijk schuif je dan de gedachte aan oordeel en toorn van God niet weg?

Nou, zeggen vers 3-5 dan, op zich kan dat, dat je daar op die manier niet veel van merkt, van Gods toorn. Dat komt door Gods goedertierenheid, verdraagzaamheid en lankmoedigheid. Gods goedertierenheid is Gods mildheid, vriendelijkheid, vrijgevigheid, weldadigheid, waarin Hij zoveel moois geeft. Gods verdraagzaamheid is dat Hij Zijn toorn inhoudt, dat Hij verdraagt zonder Zijn toorn te uiten. En lankmoedigheid betekent dat God dat heel lang vol kan houden. Dat God heel lang, tegen alles wat je Hem aandoet in, door blijft gaan om Zijn toorn in te houden en je weldaden te geven. Dat kan, zo goed is God. Veel beter dan wij. Wij zouden het allang zat zijn. Iemand die niet anders doet dan in onze tuin rondlopen en ons werk kapotmaken, ramen bekrassen, die zetten wij uit de tuin of we laten hem eruit zetten. Na 1 dag? Of twee dagen. na een week. Hooguit na een week denk ik. God houdt het veel langer vol, met heel de wereld en met mensen afzonderlijk. Alleen als je denkt dat dat betekent dat Zijn toorn er niet is of weg is, dan ga je totaal verkeerd me om. Neem een voorbeeld: een jongen is bezig om, heel gemeen, in de auto van iemand met zijn zakmes krassen te zetten. En die eigenaar die komt erbij staan en kijkt ernaar. En die man pakt hem niet kwaad vast en sleept hem ervandaan, maar zegt 'ehum'. En die jongen ziet en hoort dat,en gaat gewoon verder. Die eigenaar blijft weer even staat kijken, zegt 'ehum', en nog gaat die jongen ermee door. Die eigenaar straft niet direct, is verdraagzaam, maar die jongen in plaats van dat hij ermee stopt, gaat hij ermee door. Dan wordt die eigenaar me toch een keer kwaad....

Kijk, wij zondigen, die sneeuwvlokken, dat niet eren van God, maar God is weldadig, verdraagzaam en lankmoedig. Af en toe laat Hij een iets merken, een preek, een tegenslag, dat Hij ons ziet en alles doorgrondt. 'Ehum' Wat maak je daar en ontzaglijk misbruik van, wat veracht je Zijn goedertierenheid als je gewoon doorleeft. En Gods weldadigheid verdraagzaamheid en lankmoedigheid ontvangt dag in dag uit en denkt: ik kan wel verder leven zo, er gebeurt toch niks. Dan verwek je God steeds meer tot toorn! Dan ben je aan het sparen. Maar wel vreselijk, je spaart toorn. Die wordt steeds meer. Die wordt steeds heviger van God. Wat veracht je Zijn goedheid als je denkt: ik voel niks van een toornende God, ik kan lekker doorleven. Wat veracht je dan Zijn goedertierenheid. Totdat Zijn toorn zich openbaren zal. In het gericht: poel van vuur en sulfer, eeuwige pijn, ja dan zal ik Zijn toorn voelen. Als ik Hem nooit heb geloofd en altijd van me afgeschud

Want die is juist bedoeld om ons tot bekering te brengen. Weet ge niet II Petrus, dat God lankmoedig is niet willende dat sommigen verloren gaan maar dat zij allen tot bekering komen. Tot Christus komen. Daarom uit U Uw toorn niet, nog niet. Daarom doet U me zoveel goed, spaart U me al zolang, omdat U mij tot U tot Uw Christus wilt trekken. Dat is het doel van Gods weldadigheid en goedheid. Niet om het besef van Zijn toorn af te zwakken, maar om de roep tot bekering aan te sterken.

Mensen hebben het Evangelie nodig en het geloof in het Evangelie. Dat geldt hen die er nooit van hoorden en als een wilde leefden. Dat geldt ook hen die er nooit van hoorden maar keurig en netjes leefden. Het geldt ook hen die het Evangelie wel hadden en wel kenden. Daarover DV over 14 dagen.

Amen